

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI HOTĂRÂREA NR. 15 J/27.10.2010

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtei V.D., judecător la Curtea de Apel G., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter prevăzută de art. 99 lit. d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant - inspector judecător M.D. și pârâta judecător V.D., personal și asistată de avocat Z.C.C., în baza împuternicirii avocațiale nr. 863, depusă la dosar.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

S-a învederat Secției că la dosar s-a depus din partea comisiei de disciplină pentru judecători un răspuns, cu privire la întâmpinarea formulată la data de 13.10.2010 de către pârâta judecător V.D., un exemplar al acestuia fiind comunicat și pârâtei.

Pârâta judecător V.D., având cuvântul, în vederea exercitării dreptului său la apărare, solicită a se consemna în încheierea de ședință că în cuprinsul acțiunii disciplinare se folosesc expresii de genul: „este cert că V.D. i-a comunicat lui D.A. informațiile...”, „rezultă cu certitudine că numai V.D. putea să comunice

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

informații...", or, în dosar nu există nici măcar o interceptare telefonică sau o probă din care să rezulte că V.D. folosește cuvinte ca: dosar, pronunțare, speță, valoarea sancțiunii aplicate, sumă, sau sinonime ale acestor cuvinte, pentru a se putea solicita sancționarea sa.

De asemenea, solicită să i se indice pagina și paragraful din acțiunea disciplinară de unde rezultă că aceasta i-a furnizat informații lui D.A., iar în situația în care nu se pot indica, atunci să i se prezinte probele pe care se întemeiază aceasta pentru a-și putea face apărarea.

Mai mult decât atât, solicită a se reține că în acțiunea disciplinară nici nu este descrisă fapta, astfel cum prevăd dispozițiile Legii nr. 317/2004, republicată și modificată, data comiterii faptei fiind precizată, la solicitarea sa, la termenul de judecată din data de 26.05.2010.

Referitor la cererea precizatoare formulată de către comisia de disciplină pentru judecători solicită a se indica temeiul de drept al acesteia pentru a-și formula în mod temeinic apărarea.

Cu privire la excepția tardivității invocată prin întâmpinarea formulată la cererea precizatoare, arată că, potrivit dispozițiilor art. 132 Cod procedură civilă, cererea precizatoare are caracter de cerere completatoare a acțiunii disciplinare, prin care se solicită reținerea în sarcina sa, alături de abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. d) din Legea nr. 303/2004 - pentru care a fost formulată inițial acțiunea și a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004, prin raportare la prevederile art. 104 din Legea nr. 162/2003.

Având în vedere momentul la care a fost formulată această cerere - ulterior administrării probatoriului și acordării cuvântului pe fond, solicită ca această

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

excepție să fie admisă.

Referitor la excepția inadmisibilității schimbării încadrării faptei, solicită a se reține că prin Nota nr. 226/IJ/175/SIJ/2010, Inspecția Judiciară a stabilit că nu există abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor or, la acest moment, comisia de disciplină pentru judecători dă o altă încadrare juridică faptei pretins a fi fost săvârșită, respectiv art. 99 lit. a) din același act normativ, faptă pentru care Inspecția Judiciară a stabilit că nu există.

Cât privește excepția prematurității cererii comisiei de disciplină pentru judecători, solicită a se reține că, în vederea exercitării acțiunii disciplinare, este obligatorie efectuarea cercetării disciplinare, în cadrul căreia se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite or, în prezenta cauză, aceasta nu a fost efectuată, ceea ce constituie un impediment la sesizarea Secției în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii.

Având cuvântul cu privire la excepțiile invocate de către pârâta judecător V.D. prin întâmpinarea formulată la cererea precizatoare, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători arată că trebuie reținut faptul că cererea precizatoare este întemeiată pe dispozițiile art. 129 alin. (6) Cod procedură civilă, fiind în concordanță cu practica Secției pentru judecători, potrivit căreia Secția, ca instanță de judecată în materie disciplinară, are posibilitatea de a încadra juridic această situație de fapt, în temeiul exercitării rolului activ.

De asemenea, arată că scopul formulării cererii precizatoare este pentru a expune posibilitatea reținerii și a unei alte încadrări juridice și nu are rolul unei cereri supuse normelor codului de procedură civilă.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În replică, pârâta judecător V.D. arată că practica depusă de reprezentantul comisiei de disciplină în susținerea cererii precizatoare nu are relevanță, întrucât Consiliul Superior al Magistraturii a fost sesizat cu o faptă or, în speță, se solicită a fi reținută o nouă faptă alături de cea cu care a fost inițial investită Secția pentru judecători.

Secția, deliberând asupra excepțiilor invocate, având în vedere că în susținerea acestora se aduc argumente care au legătură cu fondul cauzei, unește excepțiile invocate cu fondul cauzei.

În continuare, pârâta judecător V.D. arată că la acest termen de judecată înțelege să invoce excepția de inadmisibilitate a acțiunii disciplinare.

În susținerea excepției, pârâta judecător arată că, prin rechizitoriul nr. 57/P/2009 al DNA, s-a dispus scoaterea sa de sub urmărire penală cu privire la săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 254 Cod penal raportate la art. 6 și 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, pe considerentul că discuțiile sale telefonice vizând restituirea unui împrumut nu aveau legătură cu vreun dosar sau cu pronunțarea vreunei soluții în dosarul nr. 1959/113/2008.

Or, în condițiile în care împrejurările reținute de Inspekția Judiciară și de către comisia de disciplină sunt neschimbate, fiind aceleași cu cele reținute în soluția de scoatere de sub urmărire penală, motivarea acțiunii disciplinare apare ca fiind contrară soluției organului de urmărire penală și răspunsului D.N.A., astfel că, sancționarea sa disciplinară este inadmisibilă. În susținerea celor prezentate depune la dosar un înscris, în care sunt expuse motivele avute în vedere cu privire la excepția invocată.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Având cuvântul asupra excepției de inadmisibilitate a acțiunii disciplinare formulată de pârâta judecător V.D., reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători arată că această excepție este de fapt o apărare de fond, iar din adresa organului de urmărire penală reiese că există dubii cu privire la faptul că aceasta cunoștea că suma de bani la care se făcea referire în convorbirile telefonice era destinată pentru pronunțarea unei hotărâri favorabile.

Mai arată reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători că, prin furnizarea de către pârâta judecător unor informații legate de soluționarea cauzei civile cu care fusese investită, a fost încălcat secretul deliberării. De asemenea, implicarea pârâtei în rezolvarea problemelor financiare ale altor persoane, constând în intermedierea unor împrumuturi în favoarea numitului D.A., a avut drept consecință crearea unei percepții nefavorabile despre justiție în general, percepție care a fost indusă inclusiv martorilor denunțatori S.A. și C.L.

În raport de considerentele expuse anterior, solicită respingerea excepției de inadmisibilitate a acțiunii disciplinare ca neîntemeiată.

Secția, după deliberare, având în vedere motivele invocate în susținerea excepției, constată că acestea sunt apărări pe fondul cauzei și vor fi avute în vedere la analizarea fondului cauzei.

În continuare, pârâta judecător V.D. arată că, față de conținutul cererii precizatoare a acțiunii disciplinare, are de formulat o cerere de prelungire a probațiunii, constând în administrarea probei cu înscrisuri, precum și a probei testimoniale privind audierea în calitate de martor a numiților G.G.D. și A.M., și depune o cerere scrisă în acest sens.

Având cuvântul, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

arată că lasă la aprecierea Secției utilitatea prelungirii probatoriului, având în vedere că cererea precizatoare formulată în cauză a necesitat dezbateri suplimentare.

Secția, după deliberare, respinge cererea de probatorii formulată de pârâta judecător V.D., apreciind că probele solicitate nu sunt pertinente, concludente și utile soluționării cauzei.

Apărătorul ales al pârâtei judecător depune la dosarul cauzei un set de înscrisuri în completare, constând într-o caracterizare întocmită de domnul I.A., președintele Secției Contencios Administrativ și Fiscal din cadrul Curții de Apel G., situația dosarelor rulate de către doamna judecător V.D. în perioada 01.01-24.08.2010, adresa SC Z.I. SRL B., Harta Intersecției str. A.I.Cuza cu str. Calea Călărașilor din B., adresa de furnizare informații privind SC Z.I. SRL, proces – verbal de supraveghere întocmit de DNA G. la data de 23.04.2010, declarație martor G.C.D., plângerea formulată de pârâta judecător V.D. împotriva rechizitoriului din dosarul penal și xerocopii ale listelor de ședință din datele de 15.01.2009, 12.02.2009, 19.02.2009, 12.03.2009, 19.03.2009, 30.04.2009 și 21.05.2009.

Nemaifiind alte cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Având cuvântul, comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant arată că a formulat acțiune disciplinară împotriva doamnei judecător V.D., reținându-se că, prin sesizarea adresată Consiliului Superior al Magistraturii de Ministerul Public - Direcția Națională Anticorupție, s-a solicitat analizarea conduitei doamnei judecător în raport de constatările care rezultă din actele de

cercetare penală efectuate în dosarul nr. 57/P/2009 al DNA - Serviciul Teritorial G., respectiv furnizarea către numitul D.A. a unor date și informații din dosarul nr. 1959/113/2009 al Curții de Apel G., privind obiectul și valoarea litigiului, natura raportului juridic dedus judecății, respectiv data și ora la care urma să aibă loc pronunțarea în dosarul mai sus menționat.

De asemenea, arată că prin actul de sesizare care a stat la baza acțiunii disciplinare, s-a reținut că în perioada 22-23.04.2009, cunoscând faptul că doamna judecător V.D. făcea parte din completul de judecată în dosarul nr. 1959/113/2009 și că aceasta urma să pronunțe hotărârea în cauză până la data de 24.04.2009, orele 11⁰⁰, a pretins de la martorul S.A. o sumă de bani pentru a interveni pe lângă judecătorii care aveau spre soluționare dosarul, în scopul pronunțării unei hotărâri judecătorești favorabile societății comerciale la care lucra martorul denunțator.

Astfel, arată că un prim aspect constatat în cursul cercetării disciplinare, este faptul că numitul D.A. s-a aflat în posesia unor date din dosarul mai sus menționat, care vizează obiectul, natura raportului juridic dedus judecății, valoarea litigiului în cauză, și de asemenea, în posesia unor date care țin de deliberarea completului de judecată și care au un caracter confidențial, nefiind posibil a fi obținute în altă modalitate decât ca urmare a furnizării de către unul dintre membri completului de judecată.

Un al doilea aspect reținut de comisia de disciplină în urma cercetării disciplinare este faptul că aceste date au fost furnizate numitului D.A. de către doamna judecător V.D.

În acest sens, arată că sunt relevante procesele - verbale de interceptare a convorbirilor telefonice care au avut loc între D.A. și pârâta judecător V.D. în data

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

de 23.04.2009 și care nu au fost contestate, precum și succesiunea convorbirilor telefonice ale numitului D.A. cu S.A. și V.D..

În continuare, arată că în clarificarea aspectelor legate de conținutul constitutiv al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. d), este de menționat că datele și informațiile obținute de numitul D.A., se circumscriu noțiunii de secret al deliberării și respectiv caracterului de confidențialitate al lucrărilor care au acest caracter.

De asemenea, arată că, deosebit de ansamblul probator existent la dosar, așa cum s-a arătat în cererea precizatoare, se poate aprecia că latura obiectivă a abaterii disciplinare este dată nu numai de activitatea de furnizare a informațiilor, aceasta putând fi analizată și prin raportare la interdicțiile prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 și ale art. 104 din Legea nr. 161/2003, având în vedere intervenția și implicarea judecătorului în intermedierea unor împrumuturi în favoarea numitului D.A.

În raport de toate aspectele menționate, reprezentantul comisiei de disciplină arată că acestea au fost motivele pentru care s-a formulat cererea precizatoare și că în esență situația de fapt nu s-a schimbat, aceasta având la bază întregul dosar. Împrejurarea că în acțiunea disciplinară nu au fost indicate filele referitoare la convorbirile telefonice interceptate, apreciază că aceasta constituie un aspect formal.

În concluzie, reprezentantul comisiei de disciplină solicită să se constate întrunirea elementelor constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, respectiv art. 99 lit. a) din același act normativ, prin raportare la art. 104 din Legea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

nr. 161/2003, constând în aceea că, pe de o parte, doamna judecător V.D. a furnizat informații legate de soluționarea cauzei civile cu care fusese investită, iar pe de altă parte, prin furnizarea informațiilor a adus atingere imparțialității, demnității și prestigiului funcției.

Având cuvântul, pârâta judecător V.D. arată că prezenta acțiune disciplinară este, de fapt, o reluare a cercetărilor penale, neexistând nici un temei legal care să permită acest lucru.

Referitor la probele administrate în dosar, arată că în realitate, nu există nicio probă, astfel cum este reglementată de codul de procedură civilă, respectiv vreun proces-verbal de interceptare a convorbirilor telefonice sau în mediul ambiental, declarație de martor din care să rezulte concret, fără putință de tăgadă, faptul că i-ar fi comunicat numitului D.A. informații din dosar, și față de motivul scoaterii de sub urmărire penală, respectiv că telefoanele nu aveau nicio legătură cu dosarul, aspect confirmat și prin adresa nr. 2212/2009 a DNA București, urmează ca acțiunea disciplinară să fie respinsă ca nefondată.

De asemenea, arată că din întreg probatoriul administrat în cauză, rezultă că în data de 23 aprilie 2009 a intrat în ședința de judecată, a susținut ședința de judecată, că ședința cu tot cu pronunțări s-a terminat la orele 10⁰⁰, că nu s-a suspendat această ședință, că nu a avut telefonul mobil în sală, astfel încât la orele 11:07, când a dat primul telefon către D.A., pronunțarea în cauză fusese făcută.

Ca atare, solicită a se reține că toate interceptările convorbirilor telefonice din dosar nu au nici un fel de relevanță juridică, mai ales că acestea au fost analizate și de către organele de urmărire penală care au motivat soluția de scoatere de sub urmărire penală.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Mai solicită a se reține că afirmația doamnei judecător T.M. referitoare la faptul că judecătorul V.D. ar fi insistat să se amâne pronunțarea în dosarul respectiv, este una mincinoasă.

Cât privește susținerea comisiei de disciplină pentru judecători referitoare la împrejurarea că numitul D.A. cunoștea valoarea litigiului în cauză, arată că la dosar nu există nicio probă din care să rezulte că acesta cunoștea acest lucru. Mai mult, arată pârâta că, deși numitul S.A. a arătat că D.A. a afirmat că prin respectiva acțiune SC E.A. SRL ar câștiga 2 miliarde de lei, obiectul dosarului era altul, respectiv aplicarea sau ridicarea unei sancțiuni multianuale.

Mai arată că în mod tendențios comisia de disciplină pentru judecători invocă în susținerea acțiunii disciplinare o interceptare telefonică din mediul ambiental din data de 23.04.2009, din care rezultă că numitul S.A. vorbea cu numitul D.A. despre pronunțarea în cauză, în condițiile în care cel de-al doilea, în acea perioadă, purta convorbiri telefonice și cu un alt membru al completului de judecată.

În concluzie, solicită respingerea acțiunii disciplinare și depune la dosar concluzii scrise.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători, la data de 19.04.2010 sub nr. 6/J/2010, comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtei V.D., judecător în cadrul Curții de Apel G., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare constând în nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale referitoare la nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter, prevăzute de art. 99 lit. d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență că, pârâta judecător ar fi furnizat numitului D.A. date privind ora la care urma să fie făcută pronunțarea în dosarul nr. 1959/113/2008 al Curții de Apel G., care se circumscriu noțiunii de secret al deliberării și, de asemenea, ar fi furnizat acestuia date și informații din dosar care vizau obiectul, valoarea litigiului și natura raportului dedus judecății, care au caracter confidențial întrucât sunt accesibile numai părților din proces și respectiv persoanelor care justifică un interes legitim în condițiile art. 92 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor.

În drept, Comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 98-101 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare și art. 44-46 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În dovedirea acțiunii, comisia de disciplină pentru judecători a solicitat proba cu înscrisuri și orice alte probe a căror necesitate ar rezulta din dezbateri.

La termenul de judecată din data 09.06.2010 a fost audiată pârâta judecător

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cu privire la faptele reținute în sarcina sa iar la termenul din 23 iunie 2010, Secția a procedat la audierea martorilor: S.A., E.Z., S.V. și D.A.

La același termen, Secția a acordat cuvântul părților pe fondul cauzei și, având nevoie de timp pentru a delibera, a dispus, în mod succesiv, amânarea pronunțării la datele de 30.06.2010 și 01.07.2010.

Prin Încheierea de ședință din data de 01 iulie 2010, Secția pentru judecatori a dispus sesizarea Direcției Naționale Anticorupție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la săvârșirea infracțiunii de complicitate la trafic de influență, de către pârâta V.D. - judecător în cadrul Curții de Apel G., iar în baza art. 244 alin. (1) Cod procedură civilă a suspendat judecarea prezentei cauze, până la soluționarea cauzei având ca obiect săvârșirea infracțiunii de complicitate la trafic de influență, de către pârâta V.D. - judecător în cadrul Curții de Apel G..

Prin adresa nr. 2122/C/2009 din data de 27.08.2010, Direcția Națională Anticorupție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, declarațiile de martor, avute în vedere de Secția pentru judecatori la pronunțarea încheierii din data de 01.07.2010, nu conțin fapte și împrejurări noi care să nu fi fost cunoscute de procurorii D.N.A. la momentul dispunerii soluției ori care să pună în discuție legalitatea soluției de scoatere de sub urmărire penală pronunțată în dosarul nr. 57/P/2009 al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial G.

La data de 08.09.2010, dosarul a fost repus pe rolul Secției pentru judecatori, fixându-se termen de judecată la data de 29 septembrie 2010, ora 10⁰⁰.

Pentru termenul de judecată din data de 29.09.2010, comisia de disciplină

[REDACTED]

pentru judecători, prin reprezentant, a depus o cerere precizatoare a acțiunii disciplinare, formulată în baza art. 129 alin. (6) din Codul de procedură civilă, prin care a solicitat reținerea la încadrarea juridică a faptei săvârșite de doamna judecător V.D. din cadrul Curții de Apel G., alături de abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. d) din Legea nr. 303/2004, și a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, prin raportare la prevederile art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, de prevenire și sancționare a corupției cu modificările și completările ulterioare.

În fapt, se arată că în accepțiunea acestor dispoziții legale, imparțialitatea reprezintă calitatea fundamentală cerută unui judecător și constituie atributul esențial al justiției. Percepția conform căreia un judecător nu este imparțial poate apărea în mai multe moduri, inclusiv prin asocierile și activitățile judecătorului în afara instanței, concretizate în cazul de față, pe de o parte, în implicarea pârâtei judecător în intermedierea unor împrumuturi în favoarea numitului D.A., iar pe de altă parte, prin furnizarea unor informații legate de soluționarea cauzei civile cu care fusese investită și acceptarea folosirii acestora în scopuri străine îndeplinirii actului de justiție.

Cu privire la excepțiile ridicate de pârâta judecător în legătură cu cererea precizatoare a acțiunii disciplinare, formulată de comisia de disciplină pentru judecători, Secția constată întemeiată excepția tardivității cererii precizatoare, pentru următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art. 132 alin. (1) din Codul de procedură civilă „la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

prima zi de înfățișare instanța va putea da reclamantului un termen pentru întregirea sau modificarea cererii, precum și pentru a propune noi dovezi."

Cererea precizatoare a acțiunii disciplinare a fost formulată de comisia de disciplină pentru judecători după repunerea pe rol a cauzei, în condițiile în care anterior suspendării în cauză au fost administrate probele și s-a acordat cuvântul părților pe fondul cauzei. Mai mult, din cuprinsul cererii precizatoare se reține că aceasta se întemeiază pe interpretarea dată de comisia de disciplină pentru judecători probelor administrate pe parcursul judecării acțiunii disciplinare și nu pe probele administrate în cursul cercetării disciplinare, pe care trebuie să se întemeieze acțiunea disciplinară și respectiv orice cerere precizatoare a acesteia.

Pentru motivele arătate, Secția va admite excepția tardivității cererii precizatoare și va analiza acțiunea disciplinară astfel cum a fost formulată la data de 19.04.2010.

Analizând probele administrate în cauză, Secția reține următoarea situație de fapt:

Prin sesizarea adresată Consiliului Superior al Magistraturii de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și înregistrată la Inspekția judiciară - Serviciul de inspekție pentru judecători, s-a solicitat analizarea conduitei doamnei judecător V.D. din cadrul Curții de Apel G., în raport de constatările care rezultă din actele de cercetare penală efectuate în dosarul nr. 57/P/2009 al Serviciului Teritorial G. din cadrul Direcției naționale Anticorupție.

S-a arătat că, în cauză există indicii cu privire la furnizarea, de către pârâta judecător V.D. către numitul D.A., a unor date și informații din dosarul nr.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

1959/113/2009 al Curții de Apel G., privind obiectul și valoarea litigiului, natura raportului juridic dedus judecății, respectiv data și ora la care urma să aibă loc pronunțarea în dosarul menționat mai sus.

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial G., înregistrat sub nr. 57/P/2009 din data de 03.12.2009, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpatului D.A. pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 257 alin. (1) Cod penal cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000, reținându-se în sarcina acestuia că în perioada 22-23.04.2009, cunoscând faptul că doamna judecător V.D. făcea parte din completul de judecată în dosarul nr. 1959/113/2008 aflat pe rolul Curții de Apel G. - Secția de contencios administrativ și fiscal care urma să pronunțe hotărârea în cauză până la data de 24.04.2009, orele 11,00, și profitând de aceste împrejurări de fapt, a pretins de la martorul denunțator S.A. suma de 1200 euro pentru a interveni pe lângă judecătorii care aveau spre soluționare dosarul, în scopul pronunțării unei hotărâri judecătorești favorabile societății comerciale la care lucra martorul denunțator, respectiv S.C. E.A. S.R.L. Brăila.

Prin rechizitoriul sus-menționat s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuitei V.D., judecător în cadrul Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel G., pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 254 alin. (1) Cod penal cu referire la art. 6 și 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, având în vedere faptul că din actele efectuate nu rezultă cu certitudine vinovăția acesteia.

Se menționează în cuprinsul actului de sesizare specificat faptul că, deși este

cert că D.A. cunoștea detalii despre cauza respectivă, inclusiv aspecte care țin de secretul deliberării, de la judecătorul V.D., totuși există dubii că aceasta cunoștea că suma de bani la care făceau referire în convorbirile lor telefonice era pentru pronunțarea unei hotărâri favorabile, așa cum le-a precizat inculpatul denunțătorilor.

Dosarul nr. 1959/113/2008 a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel G. – Secția de contencios administrativ și fiscal la data de 12.02.2009, fiind repartizat aleatoriu prin utilizarea aplicației ECRIS completului 1 R-CAF, cu primul termen de judecată la data de 12.03.2009.

Curtea de Apel G. a fost investită cu soluționarea dosarului nr. 1959/113/2008 ca instanță de recurs, calea de atac menționată fiind exercitată de pârâta Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură împotriva sentinței nr. 374/FCA pronunțată de Tribunalul B., la data de 25.11.2008.

Prin hotărârea instanței de fond s-a dispus urmare a acțiunii promovate de reclamanta S.C. E.A. S.R.L. B. în contradictoriu cu pârâta APIA – Centrul județean B., anularea deciziei nr. 2723348/28.06.2008 sub aspectul aplicării sancțiunilor multianuale.

S-a reținut prin considerentele sentinței nr. 374/FCA/25.11.2008, pronunțată de Tribunalul B. faptul că, prin decizia a cărei anulare s-a solicitat prin acțiunea adresată instanței, s-a stabilit în sarcina reclamantei S.C. E.A. S.R.L. B. o sancțiune multianuală în cuantum de 265.348,78 lei, avându-se în vedere faptul că diferența dintre suprafața de teren declarată și cea cultivată, determinată în urma controlului, depășea procentul de 50%.

S-a constatat de prima instanță faptul că reclamanta a furnizat date cu

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

caracter real și că situația de fapt, respectiv necultivarea unei părți din suprafețele de teren declarate, nu a fost descoperită ulterior cu prilejul controlului efectuat pe teren.

Se arată în hotărârea instanței de fond faptul că reclamanta nu a acționat cu intenția de a induce în eroare pârâta prin declararea unor suprafețe care nu erau cultivate ci că, dimpotrivă, a arătat de la început acest aspect, astfel că nu se justifică sancționarea acesteia, admițându-se așadar cererea reclamantei și anulându-se decizia emisă de pârâtă care a fost specificată mai sus.

Urmare recursului declarat împotriva sentinței nr. 374/FCA/25.11.2008 pronunțată de Tribunalul B., de către pârâta Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean B., dosarul a fost înregistrat pe rolul instanței de control judiciar, respectiv Curtea de Apel G., la data și în condițiile arătate, fiind repartizat spre soluționare completului 1 R-CAF în compunerea căruia au intrat domnii judecători S.V., B.M. și V.D.

La primul termen de judecată, respectiv 12.03.2009, la solicitarea recurente, s-a dispus amânarea soluționării cauzei la solicitarea recurente, în condițiile reglementate de art. 156 Cod procedură civilă.

În continuare, la termenul de judecată din data de 02.04.2009, s-a procedat la dezbaterea cauzei, în compunerea completului intrând domnii judecători S.V., V.D. și T.M.

S-a constatat că la acest termen de judecată niciuna dintre părțile din proces nu a mai avut cereri de formulat și că au fost depuse la dosar concluzii scrise.

După acordarea cuvântului în dezbateri s-a dispus amânarea pronunțării, reținându-se că instanța are nevoie de timp pentru a delibera, pronunțarea fiind

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

amânată succesiv la datele de 9 aprilie 2009, 16 aprilie și 23 aprilie 2009.

Dosarul nr. 1959/113/2008 al Curții de Apel G., Secția de contencios administrativ și fiscal, a fost soluționat prin decizia civilă nr. 446/R/23.04.2009, fiind admis recursul declarat de pârâta recurentă Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Centrul județean B., împotriva sentinței nr. 374/FCA pronunțată de Tribunalul B. la data de 25.11.2008 în dosarul cu același număr, modificându-se sentința recurată în sensul respingerii acțiunii ca nefondată, decizia fiind irevocabilă.

Decizia civilă nr. 446/R/23.04.2009 a Curții de Apel G. - Secția de contencios administrativ și fiscal, a fost redactată de doamna judecător V.D. la data de 9.06.2009.

În ceea ce privește susținerile pârâtei referitoare inadmisibilitatea acțiunii disciplinare, cu motivarea că în cuprinsul acesteia s-a reținut aceeași stare de fapt ce a fost avută în vedere de către Direcția Națională Anticorupție, astfel că nu ar putea fi cercetată de două ori pentru aceeași faptă, Secția constată că acestea sunt nefondate, pentru următoarele considerente:

Secția pentru judecători a fost sesizată, în temeiul dispozițiilor art. 45 alin. (1) și art. 46 alin. (11) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu judecarea unei acțiuni disciplinare promovată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtei judecător V.D., Secția fiind chemată să constate dacă sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. d) din Legea nr. 303/2004 privind statul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Împrejurarea că prin rechizitoriul nr. 57/P/2009 al Direcției Naționale Anticorupție s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuitei V.D. pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 254 alin. (1) Cod penal, cu referire la art. 6 și 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, nu are relevanță în ceea ce privește răspunderea disciplinară întrucât, abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare are alt conținut constitutiv și presupune încălcarea altor dispoziții legale față de cele ce sunt încălcate prin săvârșirea unei infracțiuni.

Pe fondul cauzei, după analizarea mijloacelor de probă administrate în cauză, Secția pentru judecători constată că acțiunea disciplinară formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtei judecător V.D. – judecător în cadrul Curții de Apel G., este neîntemeiată, pentru următoarele motive:

Potrivit dispozițiilor art. 99 lit. d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, constituie abatere disciplinară: „nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter”.

Noțiunea de deliberare este definită în art. 256 Cod procedură civilă: „după sfârșitul dezbaterilor, judecătorii chibzuiesc în secret, fie în ședință, fie în camera de consiliu. ...”. Aceștia vor delibera și se vor pronunța asupra obiectului cererilor și a motivelor de fapt și de drept care au format convingerea instanței, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților (art. 261 Cod procedură civilă).

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Din mijloacele de probă administrate în cauză, atât în cursul cercetării disciplinare cât și în cursul judecății, nu rezultă că pârâta judecător V.D. a furnizat numitului D.A. date care țin de deliberarea completului de judecată și care au caracter confidențial.

Este cert că acesta cunoștea date legate de dosarul nr. 1959/113/2008 al Curții de Apel G. respectiv obiectul cauzei, natura raportului juridic dedus judecății și valoarea litigiului însă nu s-a demonstrat că acestea i-au fost furnizate de către pârâta judecător.

Comisia de disciplină pentru judecători a susținut că pârâta judecător a purtat mai multe discuții telefonice cu D.A. în legătură cu dosarul nr. 1959/113/2008, fapt ce ar rezulta din procesele verbale de transcriere a convorbirilor telefonice purtate de aceștia.

Din procesul verbal de transcriere al convorbirilor telefonice purtate de pârâta judecător V.D. cu numitul D.A. (filele 59-62, dosar cercetare disciplinară), rezultă că la data de 23.04.2009, cei doi au discutat despre faptul că o anumită persoană, denumită de D.A. „acela” nu „a avut acum”, fără să rezulte ce anume nu a avut persoana respectivă, motiv pentru care pârâta i-a reproșat că este nesperios. În continuare, discuția celor doi se canalizează pe faptul că au stabilit o întâlnire, la care D.A. întârzia și, fiind sunat în repetate rânduri de pârâtă care îi reproșa că se grăbește și o lasă să aștepte, acesta mai întâi a schimbat locul întâlnirii, apoi i-a spus să plece.

În declarația pe care a dat-o în fața Secției, pârâta a arătat că nu i-a furnizat niciodată numitului D.A. informații despre vreun dosar, iar discuțiile pe care le-a purtat cu acesta se refereau la restituirea unui împrumut pe care D.A. l-ar fi obținut

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]
de la numitul A.M., prin intermediul pârâtei judecător.

De asemenea, în cuprinsul acțiunii disciplinare s-a arătat că pârâta judecător V.D. i-ar fi furnizat lui D.A. date referitoare la ziua și ora la care completul din care făcea parte urma să pronunțe hotărârea în dosarul nr. 1959/113/2008, date ce ar fi fost folosite de acesta în presupusele acțiuni infracționale.

Cu privire la acest aspect, pârâta judecător a arătat că, niciodată nu se stabilește ora la care se vor face pronunțările atunci când există amânări de pronunțare, fiind stabilită doar ziua în care completul va pronunța hotărârea.

Sușinerile pârâtei sunt confirmate de declarațiile numitei E.Z. – grefier la Curtea de Apel G. care a arătat că lucrează cu completul din care face parte pârâta judecător V.D. și a declarat că niciodată completul nu stabilește ora la care se vor face pronunțările, iar despre ședința din 23.04.2009 își amintește că s-a terminat la orele 10,00, cu tot cu pronunțări. A mai arătat martora că, reține detalii referitoare la această dată, întrucât era o zi cu o semnificație deosebită pentru aceasta.

În același sens sunt și declarațiile martorului S.V. – judecător la Curtea de Apel G. și membru în completul care a pronunțat hotărârea în dosarul amintit anterior, care a arătat că nu se stabilește ora la care se vor face pronunțările, de regulă acestea fiind programate pentru o zi în care completul are ședință, iar pronunțările se fac fie la începutul, fie la sfârșitul ședinței de judecată.

Deși martorul S.A. a arătat că, în cadrul discuției pe care a avut-o cu D.A., acesta i-a spus că știe că SC E.A. SRL are un dosar pe rolul Curții de Apel G. și i-a propus ca, în schimbul sumei de 11-12 mii de euro, să intervină pe lângă membrii completului de judecată pentru a obține o soluție favorabilă, aceasta nu poate conduce la concluzia că singura persoană de la care D.A. putea să obțină aceste

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]
informații este pârâta judecător.

Mai mult, martorul D.A. susține că a aflat despre dosarul pe care SC E.A. SRL îl avea pe rolul Curții de Apel G. chiar de la reprezentantul acesteia, numitul S.A., în cadrul unei întâlniri pe care a avut-o cu acesta pentru a îi face o ofertă de afaceri.

Concluzionând, se constată că din mijloacele de probă administrate nu rezultă că pârâta judecător V.D. ar fi furnizat numitului D.A. date privind ora la care urma să fie făcută pronunțarea în dosarul nr. 1959/113/2008 al Curții de Apel G., sau că ar fi furnizat acestuia date și informații din dosar care vizau obiectul, valoarea litigiului și natura raportului dedus judecății.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru judecători urmează să admită excepția tardivității invocată de pârâta judecător V.D. împotriva cererii precizatoare formulată de comisia de disciplină pentru judecători și să respingă acțiunea disciplinară formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtei V.D., judecător în cadrul Curții de Apel G..

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Admite excepția tardivității invocată de pârâta judecător V.D. împotriva cererii precizatoare formulată de comisia de disciplină pentru judecători.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Respinge acțiunea disciplinară, formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva doamnei V.D. – judecător în cadrul Curții de Apel G., ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

Definitivă, în termenul de exercitare a căii de atac a recursului.